

شنبه 31 خرداد 1399 - 28 شوال 1441 - 20 ژوئن 2020

رأی مجلس شورای اسلامی درباره عدم کفایت سیاسی بنی صدر (1360 ش)

رأی مجلس شهبه ای اسلامی درباره عدم کفایت سیاسی بنی صدر (1360 ش)، پس از ماه و ها درگیری بنی صدر و هوادارانش با نیروهای ارزشی و انقلابی، طرح عدم کفایت سیاسی رییس جمهور در مجلس شورای اسلامی مطرح شد. مهمترین دلیل بر عدم کفایت سیاسی بنی صدر، موضع گیری وی علیه نظام جمهوری اسلامی و اتحاد نامقدس با کلیه نیروهای ضد انقلاب وابسته به شرق و غرب جهت نابودی نظام اسلامی و همچنین مخالفت مستمر وی با مجلس شورای اسلامی از بدو تأسیس و حتی پیش از افتتاح آن، دخالت صریح در قوه قضاییه و عدم درک صحیح از بدیهی و ترین اصول قانون اساسی و نیز عدم اعتقاد به اصل تفکیک قوا عنوان گردید. در نتیجه، این طرح با 177 رأی موافق، 1 رأی مخالف و 12 رأی ممتنع به تصویب رسید و یک روز پس از تصویب طرح عدم کفایت سیاسی بنی صدر، حضرت امام خمینی (ره)، وی را از ریاست جمهوری اسلامی ایران نیز عزل کردند. این در حالی بود که حضرت امام، پیش از این وی را در بیستم خرداد 1360، از فرماندهی کل قوا نیز عزل کرده بودند. پس از برکناری بنی صدر از ریاست جمهوری، فعالیت های خرابکارانه و براندازانه بر ضد حکومت و دولت آغاز شد که عمدتاً از طرف منافقین موسوم به سازمان مجاهدین خلق سازماندهی می گردید. از جمله در هفتم تیرماه 1360، دفتر حزب جمهوری اسلامی منفجر شد و طی آن، آیت الله بهشتی و شماری از وزرا و نمایندگان مجلس شورای اسلامی به شهادت رسیدند. همچنین در هشتم شهریور 1360، دفتر نخست وزیر منفرجه شد و در آن، محمدعلی رجایی، رییس جمهور و دکتر محمد جواد باهنر، نخست وزیر و تعدادی از شخصیت های شربت شهادت نوشیدند. این وقایع می توانست به سادگی منجر به سقوط یک نظام سیاسی شود، اما بازتاب آن در مردم، نتیجه معکوس داشت چرا که با سخنرانی ها و پیام های امام خمینی (ره) که به نحو هوشمندانه ای به مردم امید می دادند، آنان را انسجام می بخشیدند و گروه های سیاسی ضد نظام را بی اعتبار می ساختند، اثری وصف ناشدنی در ملت مسلمان برای مقاومت بیشتر ایجاد می کرد. از این جهت بود که نظام اسلامی از این دوران پرخطر و پرآشوب با توکل بر خدا، رهبری های حضرت امام و مقاومت و پایدار مردم گذشت و به مسیر خود ادامه داد.

آغاز عملیات نصر 4 در شمال ماووت عراق توسط سپاه (1366 ش)، با هدف آزادسازی شهر ماووت عراق و ارتفاعات عملیات نصر 4 در تاریخ 31/3/66 با رمز مبارک یا امام جعفر صادق (ع)، با هدف آزادسازی شهر ماووت نزدیک شدند. منطقه آغاز شد. رزمندگان اسلام پس از شناسایی منطقه، به سمت هدف حرکت کرده و به شهر ماووت نزدیک شدند. پس از ساعاتی درگیری، رزمندگان با تثبیت مواضع تصرف شده و به غنیمت گرفتن مهمات دشمن، مقدمات آزادی شهر ماووت رافراهم می کنند و این شهر در یک قدمی آزادی قرار گرفت. این عملیات در روزهای بعد نیز ادامه یافت و علی رغم مقاومت شدید نیروهای بعث، رزمندگان اسلام با استفاده از شیوه های جنگ های کوهستانی و تنگ کردن حلقه محاصره، پیروزمندانه وارد ماووت عراق شدند. در این حال دشمن برای باز پس گیری ماووت، پاتک های سنگینی تدارک دید که همگی با شکست و عقب نشینی آنان مواجه گردید. این عملیات که در سه مرحله صورت گرفت نتایج ذیل را به همراه داشت: تلفات نیروی انسانی دشمن: 560 نفر اسیر، 3000 نفر کشته و زخمی؛ سایر نتایج: آزاد شدن بخش دیگری از منطقه ماووت از جمله شهر و دشت ماووت و ارتفاعاتی نظیر ژاژیله، شاخ قشنگ، بالوسه و در مجموع، منطقه ای به وسعت 50 کیلومتر مربع؛ تجهیزات و امکانات: تانک و نفربر: 8 دستگاه انهدامی و 10 دستگاه اغتنامی، خودرو: 10 دستگاه انهدامی و 20 دستگاه اغتنامی.

حلت عارفی کاملاً مستند برگی اخلاق، "مسئله احوال ملکه، تدوین" (1305 ش)، آیت الله میرزا جواد آقا ملکی تبریزی در حدود اواخر نیمه اول قرن سیزدهم هجری شمسی در خانواده ای متدین در تبریز به دنیا آمد. وی پس از تحصیلات مقدمات و سطوح حوزه، برای تکمیل تحصیلات خود راهی نجف اشرف گردید و در محضر عالمان نامداری همچون آخوند خراسانی و حاج آقا رضا همدانی، فقه و اصول را آموخت و در حلقه درس حدیث محدث بزرگ، میرزا حسین نوری حاضر شد. میرزا جواد ملکی پس از چندی در محفل عارف سترگ، آخوند ملاحسینقلی همدانی قرار گرفت و پای در سیر و سلوک و عرفان و تهذیب نفس نهاد. وی در حدود سال 1280 ش راهی قم گردید و درس فقه، اخلاق و عرفان خود را برپا کرد. تابناکی سال های حضور این شخصیت علمی - عرفانی، زمینه ساز هجرت بسیاری از علما و بزرگان به سوی این خطه گردید و فضایی فراوانی در حلقه درس میرزا جواد جای گرفتند که حضرات آیات عظام: حاج آقا حسین فاطمی قمی، آخوند ملا علی همدانی، سید شهاب الدین مرعشی نجفی، سید ابوالقاسم خویی، سید رضا بهاءالدینی و حضرت امام خمینی (ره)، از آن جمله اند. همچنین برخی از کتب این سالک الهی بدین قرارند: اسرار الصلاة، المراقبات و رساله لقاء الله و... سرانجام مرغ جان آیت الله میرزا جواد ملکی تبریزی، این عارف کامل و عالم عامل و سالک واصل در سی و یکم خرداد 1305 ش برابر با یازدهم ذی حجه 1344 ق از قفس تن رهایی یافت و پیکر مطهر وی پس از تشییع با شکوه، در جوار حرم حضرت

شهادت پیدا، رشید اسلام "دکتر مصطفی، حرمان" در ده‌ماهه (1360 ش)، دکتر مصطفی حرمان در سال 1311 ش در تهران به دنیا آمد. پس از پشت سر گذاشتن تحصیلات ابتدایی و متوسطه، وارد دانشکده فنی دانشگاه تهران گردید و پس از احراز رتبه اول دانشگاه، بورس تحصیلی در آمریکا را اخذ کرد. در آمریکا به تشکیل انجمن اسلامی دانشجویان ایرانی و انتشار ماهنامه و فعالیت‌های متعدد ضررژیم پهلوی پرداخت. دکتر حرمان سپس راهی مصر گردید و پس از گذراندن دوره نظامی چریکی، جهت یاری برادران لبنانی به آن کشور رفت. وی به مدت هشت سال در آن دیار ماند و همگام با امام موسی صدر خدمات شایانی به ملت مظلوم آن سامان ارایه کرد. دکتر مصطفی حرمان پس از پیروزی انقلاب اسلامی و پس از 22 سال دوری از وطن به کشور بازگشت و معاونت نخست‌وزیری را برعهده گرفت. وی بعدها نماینده امام در شورای دفاع، وزیر دفاع و نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی گردید و مشغول به خدمت شد. دکتر مصطفی حرمان همچنین ستاد جنگ‌های نامنظم را در اهواز سازمان‌دهی کرد و ضربات متعددی بر پیکر ارتش متجاوز بعثی وارد نمود. حضور این سردار رشید اسلام در جبهه‌های نبرد و نیز فرو نشانیدن غانله پاره و سرکوب عناصر ضدانقلاب در کردستان از جمله صفحات درخشان زندگی این شهید والا مقام می‌باشند. سرانجام این عارف و فرمانده سلحشور در حالی که چند روز قبل، منطقه عملیاتی دهلاویه را از لو ت وجود دشمن بعثی پاک کرده بود، در آخر خرداد 1361 در این منطقه به دیدار معبود شتافت و پیکر پاکش در گلزار شهدای بهشت زهرا، جای گرفت.

وفات "ابوالحسن عامری" فیلسوف ادانم، (381 هـ)، ابوالحسن عامری از جمله فیلسوفانی است که در فاصله‌های زمانی میان دو فیلسوف بزرگ ایران یعنی فارابی و ابن سینا می‌زیست و در واقع، حلقه‌های اتصال بین فلاسفه‌های متقدم اسلامی شمرده می‌شود. ابوعلی مسکویه که از شاگردان برجسته‌های عامری و معاصر ابن سینا می‌باشد، بسیاری از سخنان عامری را که حاوی نکات اخلاقی است در کتاب معروف خود به نام تجارب الامم آورده است. عامری علاوه بر این که در فلسفه صاحب نظر و شارح فلسفه‌های ارسطو بود، در زمینه‌های اخلاق و دین نیز تحقیق و بررسی بسیاری انجام داد و آثار ارزشمندی در این زمینه برجای گذاشت. وی فلسفه را مولود عقل و استدلال می‌دانست و معتقد بود که عقل هرگز از فرمان خداوند سرپیچی نمی‌کند. الابصار و المبیصر از جمله تالیفات اوست.

د گذشت زاهد عارف "سید احمد کربلانی" (1332 هـ)، سید احمد کربلانی از چهره‌های معروف اخلاق، در اصل اصفهانی بوده، ولی در کر بلا رشد کرده است. وی از محضر اساتیدی چون آخوند ملاکامم خراسانی و ملاحسینقلی همدانی بهره گرفته و پس از کسب مدارج عالی علمی، حلقه‌های درس خود را تشکیل داد. جمع کثیری از بزرگان و وارستگان، به یمن تربیت آن بزرگوار قدم در دایره‌های کمال گذاشته، پشت پای به بساط طبیعت و دنیای مادی زده و از متوجّهان به حق و مَحرمانِ حریمِ قرب شدند. مجاهد شهید شیخ محمدتقی بافقی، سیدمحمدکامم عصار، سیدمحسن امین عاملی و میرزاعلی آقا قاضی طباطبایی تبریزی در مکتب درس ایشان پرورش یافتند.

رحلت آیت الله "سیدجواد حسینه" (1406 هـ)، خاتمه‌ای "والد محترمه مقام معظم رهبری" (1406 هـ) در ماه جمادی الثانی سال 1313 ق در خاتمه نزدیک تبریز به دنیا آمد. او از دوران طفولیت، در جریان حوادث مشروطه قرار گرفت و با روحیه مبارزه‌گرایی شهید شیخ محمد خیابانی، خو گرفت. سید جواد در جوانی سفری به عتبات عالیات و مشهد مقدس کرد و از آن پس در شهر مشهد اقامت نمود. ایشان از محضر آقا زاده‌های خراسانی و حاج آقا حسین قمی کسب فیض نمود و به مدارج بالای علمی دست یافت. در سال 1345 ق برای ادامه‌های تحصیلات راهی نجف اشرف گردید و در آنجا از درس میرزای نایینی و سیدابوالحسن اصفهانی بهره‌های وافر برد. در روزهای سیاه اختناق ستمشاهی، رنج و فشار روز افزون آن دستگاه جبار بر خانواده و فرزندان خود را تحمل می‌کرد ولی در همه‌های عمر، روی خوش به دشمنان اسلام نشان نداد. از دامان این عالم بزرگوار شخصیت بزرگواری همچون حضرت آیت الله سید علی خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی پرورش یافتند که مایه‌های مباهات جامعه‌های تشیع و جهان اسلام می‌باشند. آیت الله سیدجواد خامنه‌ای سرانجام در چهاردهم تیرماه 1365 ش پس از گذراندن چند ماه بیماری و ضعف در سن 93 سالگی به لقاء الله پیوست و در حرم امام رضا (ع) به خاک سپرده شد.

وفات آیت الله تبریزی؛ از مراجع تقلید شیعه (1427 هـ)، آیت الله میرزاجواد تبریزی در سال ۱۲۰۵ ش در شهر تبریز در میان خانواده‌ای مذهبی چشم به جهان گشود. تحصیلات علوم جدید را تا پایان سال دوم دبیرستان در همان شهر به پایان رساند تا این‌که عشق و علاقه فراوان به مکتب اهل بیت علیهم‌السلام و روحانیت شیعه، او را به سوی تحصیل در حوزه کشاند. این‌گونه بود که پس از گذراندن تحصیلات جدید، با شوق فراوان، در سن هجده سالگی تحصیل علوم دینی را آغاز کرد و طی چهار سال، مقدمات و مقداری از دروس سطح را در شهر تبریز به پایان رساند. آیت الله تبریزی برای ادامه تحصیل، شهر و دیار خویش را در سال ۱۲۲۷ ش به قصد ورود به حوزه علمیه قم ترک گفت. وی در قم دوره سطح را به پایان برد و در اوج شکوفایی علمی و فقهی، وارد درس خارج استادان گرانمایه‌ای چون مرحوم آیت الله العظمی سیدمحمدحجت و مرحوم آیت الله العظمی بروجردی شد. در طول این مدت، شاگردی نزد آیت الله زین‌العابدین تبریزی و آیت الله العظمی بروجردی، از او در فقه و اصول، چنان طلبه ممتازی ساخته بود که مرحوم بروجردی، او را به عنوان مسئول امتحان‌گیری از طلاب حوزه انتخاب کرده بود. علاقه فراوان به ادامه تحصیل آن هم در کنار مرقد پاک امیرمؤمنان علی علیه‌السلام، آیت الله تبریزی را بر آن داشت تا به نجف اشرف برود. ماجرای این سفر مقدس شنیدنی است: آن مرحوم روزی در محضر علما و بعضی از مراجع وقت آن زمان در قم نشسته بود که بحثی

آغا؛ انقلاب کبیر فی انبیه (1789م) در اوایل سال 1789م لویی شانزدهم پادشاه فرانسه، با توجه به خالی بودن خزانه با اعلام نوعی حالت فوق‌العاده، نمایندگان همه طبقات کشور را در مجمعی به نام مجلس طبقات گرد هم آورد اما از حضور مردم عادی در این اجتماع که با حضور اشراف و وابستگان دربار تشکیل شد، جلوگیری نمودند. لویی شانزدهم در نطق افتتاحیه خود در 5 مه 1789م به جای اینکه وعده اصلاحات و تغییراتی را به نمایندگان بدهد و آن‌ها را به طرح و ارائه پیشنهادات اصلاحی ترغیب نماید فقط گفت که وظیفه مجلس، مشورت و اظهارنظر برای حل مشکلات مالی کشور است و به دیگر سخن موظف است برای مالیات‌هایی که از طرف دولت وضع می‌شود به نام ملت صخه بگذارد. همچنین در این مجلس، به آراء طبقه سوم و پایین‌تر اعتنایی نشد و این امر باعث اجتماع ضدسلطنتی آنان گردید. از این‌رو، در تاریخ 20 ژوئن 1789م سوگند یاد کردند که تا قانون اساسی فرانسه بر پایه‌های محکمی استوار نشده باشد از هم جدا نشوند. از این تاریخ، انقلاب فرانسه وارد اولین مرحله خود شد و مجلس مؤسسان شروع به نوشتن قانون اساسی کرد. در این میان ظلم و ستم لویی شانزدهم باعث خشم مردم گردید که در نهایت سر به شورش برداشتند. آنان به مخازن اسلحه دولت حمله‌ور شده و مقداری توپ و تفنگ به دست آوردند و به طرف زندان باستیل که محل زندانیان سیاسی بوده رفته و آن‌جا را با خاک یکسان کردند. فتح باستیل که آغاز اصلی انقلاب کبیر فرانسه محسوب می‌شود، ضربه مستقیم بود که توسط ملت بر حکومت استبداد وارد آمد. این حوادث، تأثیرات متعددی در فرانسه و حتی دیگر کشورهای مجاور ایجاد کرد به طوری که این انقلاب به عنوان مبداء تاریخ معاصر این کشور به شمار می‌آید. گرچه انقلاب کبیر فرانسه با شعار فریبنده آزادی، برابری و برادری آغاز شد ولی حاصل آن نه آزادی و نه عدالت بود و نه برادری و برابری. خفقان دوران حکومت رهبران انقلاب کبیر فرانسه از هر دورانی در فرانسه بیشتر و دامنه ظلم و بی‌عدالتی از هر زمانی گسترده‌تر بود. رهبران انقلاب فرانسه نه فقط آزادی و عدالت را برای هم وطنان خود به ارمغان نیاوردند، بلکه از تحمل عقاید دیگر هم عاجز بودند و حتی سر بسیاری از رهبران انقلاب به دست دوستان و هم‌زمان خودشان زیر تیغه گیوتین رفت.

معصومه (س) در قبرستان شیخان قم، رخ در نقاب خاک کشید. علمی پیش می‌آید و تنها ایشان به خوبی از عهده پاسخ برمی‌آید. همین امر موجب شگفتی حاضران می‌شود. اتفاقاً در آن جمع، شخص تاجری که فردی دین‌دار و علاقه مند به روحانیت بوده، حضور داشته است. پس از جلسه، از آیت‌الله تبریزی می‌خواهد که قدری صبر کند و سپس از ایشان می‌خواهد اگر خواسته ای دارد، بفرماید. آن مرحوم نیز می‌گوید: «من خیلی علاقه دارم برای ادامه درس و بحث به نجف بروم، ولی به دلیل نبود امکانات نمی‌توانم». آن شخص تاجر، مخارج سفر را فراهم می‌کند و آیت‌الله تبریزی پس از پنج سال حضور در حوزه قم، در سال ۱۳۳۲ش به نجف اشرف می‌رود. آیت‌الله میرزا جواد تبریزی را باید از شاگردان برجسته مرحوم آیت‌الله خویی دانست؛ چه آن‌ها همواره مورد عنایت خاص وی و طرف مشورت آن مرد بزرگ بود. آیت‌الله خویی، آینده این شاگرد ممتاز را بسیار درخشان توصیف می‌کرد و می‌گفت: «میرزا جواد، فاضل و مجتهد مطلق است». آیت‌الله تبریزی پس از گذشت ۲۳ سال حضور در حوزه مقدس نجف اشرف و تحقیق و تدریس و تبلیغ معارف اهل بیت علیهم‌السلام، سرانجام در سال ۱۳۵۵ش هنگام بازگشت از مرقد سیدالشهداء علیه‌السلام از سوی رژیم بعث عراق، دستگیر و به ایران فرستاده شد. معظم‌له پس از ورود به میهن نیز دوباره در حوزه علمیه قم، فعالیت‌های علمی خود را از سر گرفت. آیت‌الله تبریزی در طول سال‌ها تدریس، هزاران طلبه فاضل را به جامعه اسلامی تحویل داد و حوزه درس وی، جزو شلوغ‌ترین حوزه‌های درسی به‌شمار می‌آمد. پس از درگذشت محمدعلی اراکی، وی یکی از هفت مرجع تقلیدی بود که از سوی جامعه مدرسین حوزه علمیه قم معرفی شد. آیت‌الله میرزا جواد تبریزی در ۳۰ آبان ۱۳۸۵ش برابر با بیست و هفتم شوال ۱۴۰۳مکرم سال ۱۴۲۷ هجری قمری در شهر قم درگذشت و در حرم فاطمه معصومه دفن شد. تألیفات آیت‌الله تبریزی عبارت‌اند از: "ارشاد الطالب"؛ "اسس القضاء والشهادات"؛ "طبقات الرجال"؛ "تکمله منهاج الصالحین و تعلیقه بر آن"؛ "رساله توضیح المسائل"؛ "مسائل منتخبه"؛ "مناسک حج"؛ "حاشیه عروة الوثقی"؛ "حاشیه بر وسیله مرحوم اصفهانی"؛ "حدود و قصاص"؛ "فی علم الاصول"؛ "فی علم الفقه"؛ "شرح کفایة الاصول"؛ "صراط النجاة در ۶ جلد"؛ "قصاص"؛ "التهذیب در احکام حج"؛ "الأنوار الالهیه فی المسائل العقائدی"؛ "رساله احکام بانوان"؛ "رساله احکام نوجوانان و جوانان" و "استفتانات جدید"